

עין משפט
גר מצוה

מא :

בבל מערבין פרק שלישי עירובין

מסורת הש"ס

8) חמטת ימי 2) ג) וני
הררן מפורסן וכן אולם
כמשה שמתונית 2) וני
חמטן לקמן מג ד"ה
1) וני רש"י גמ' 1) ד"ה
התורה מתיקון ארץ לרן
2) נבלשת מג מתרגמן
והרין לוינה ומתיקון הן
אדם לרן לחמט עבלי,
1) נכית י: סנת פל: ד:
מחוט ל: מגילת ג:
1) סביל: גמט: ח) סביל
לחמט עבדי טוכיס: ע) ר"מ
גמ' 1) סנת למ.

הגרות הב"ח

8) רש"י ד"ה נכמ רמי
למי ויעל ומקמיה
דשמעה בעל רכה:
2) רש"י ד"ה הררן
חילי הפה: ניכ נתן: סנת
סנת כחח מלרין קץ לג
מבחר לבדל סבל חיל
נשון חיל הנמ' שם שנתן
סהררן עמ' ומחט מרי
בטן ע"כ:

גלוין הש"ס

נמ' אי ספק הוא. ע"י
לקמן קץ מד ע"כ חמט'
ר"מ ובר סבר: רש"י ד"ה
החירות לעיר ארחת
וב"י מוקפת בחציות ע"י
לקמן קץ מד ע"כ חמט'
ד"ה דטבל:

לעיר רש"י

פליגי. הים חמטת.
פרט"י [פורט"י]. מיל.
משפח. סנת מחלת
הפח.

רב ניסים גאון

אמר ליה גיול סבור
הביות שדחה את לא
העשה שבתורה.
פירשוהו לסעלה חמט'
מילי כלאו דלא חסור.
אבל לאו דאריחתה לא
דחי. ופירושו בבכות
בפרק י"י שנתו מוטל
לפניו.

דאי סלקא דעתך אכילהו. אמרה רב יהודה: הא בעי מיניה רבה מרב יודוס. כדאמרינן לעיל (מ'): אמא לקמיה דרב יהודה ולא הוה בידיה: מפענה ומשלם. בערב שנת: הא בעי רבה מרב הונא. לעיל (סג) ולא פשט ליה: לכפר דשפט. רב הונא מרב להאי אכל חמטת אומרים דהר אגמריה למר וזוטרא (י) ומקמיה דלשמעיה בעא רבה מיניה ולא פשט ליה: הכא נמי. דרב יהודה לא תיקשי: הא מקמי דשפט. מרב: הא לכפר דשפט. רב הונא ורב יהודה תלמידי דרב הו: הדרן עלך בבב מערבין

החלביתא מתענה וישראלים. פירושו אש ידעה להשלים דשירי להשלים דנעילא הוא: אי שרי להשלים אי לא: [ומוי אמר לי בשם הר' יודיה דלפילי ר' יוסי ר"ש אלא דיכל להשלים מיבי גס ר' יוסי מודה אי איט רזעא להשלים הכרות בניו ור' יהודה אמר אכור להשלים ואין ג"ל מתקאמר ר' יוסי אי אהה מודה לי ע"י נכח שאל להיות נאחד כשנת שהוא ממחיל מעב"י והתם ע"כ דחמי קאמר דומיא דהכי ע"ש דחייב להשלים קאמר: (רש"י בשם חס' סג' ח'):

הדרן עלך בבב מערבין

מי ישהוציאוהו נכרים או רוח רעה אין לו אלא ד' אמות החזירותו כאילו לא יצא

הולכיהו לעיר אחרת נתנהו בריר או בסהר ר"ג ור' אלעזר בן עזריה אומרים מהלך את כולה רבי יהושע ור"ע אומרים אין לו אלא ד' אמות: מעשה שבאו מפלגתו והפליגה ספינתם בים ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה הלכו את כולה ר' יהושע ור"ע לא זו מד"א שרצו להחמיר על עצמן פעם אחת לא נכנסו לנמל עד שהשיכה אמרו לו לרבן גמליאל מה אנו לירד אמר להם מותרים אתם שכבר הייתם מסתכל ור"מ בתוך החתום עד שלא חשיבה: גמ' ת"ר ג' דברים מעבדין את האדם על דעתו ועל דעת קונו אלו הן עובדי כוכבים ורוח רעה יודקדוק עניות למאי נפקא מינה למיבעי רחמי עליהו ג' אין רואין פני גיהנם אלו הן קדקוק עניות וחולי מעיין והרשות ויש אומרים אף מי שיש לו אשה רעה ואידך אשה רעה מצוה לגרשה ואידך יזימין דכתובתה מרובה וא' נמי אית ליה בנים מינה ולא מצוי מגרש לה למאי נפקא מינה לקבולי מאהבה שלשה מתין כשהן מספרין ואלו הן חולי מעיין וחיה והדרוקן למאי נפקא מינה למשמוש בהו: זוודתא: אמר רב נחמן אמר שמואל יצא לדעת אין לו אלא ארבע אמות פשיטא השתא מי שהוציאוהו נכרים אין לו אלא ד' אמות יצא לדעת מיבעיא אלא אימא חזר לדעת אין לו אלא ד' א"ה הא נמי תנינא החזירותו נכרים כאילו לא יצא החזירותו הוא דכאילו לא יצא אבל יצא לדעת לא יצא אלא רביעיה ונבשח אתה א"ה ר' אבהו דתימא לצדדין קתני מי שהוציאוהו נכרים חזרו לדעת אין לו אלא ד' אמות אבל יצא לדעת אכל רעה מרובה הוצרך לנקבו מהו אמר להם גיול סבור הבריות שדחה את לא תעשה שבתורה אמרי נהרדי ע"י פיקח הוא עייל לתחומא וכיון דעל אל"ר פפא פירות שיצאו חוץ לתחום חזרו הפסידו את מקומן מ"ט אנוסין נינהו איתיביה רב יוסף בר שמעיה לרב פפא ר' נחמיה ור' אליעזר בן יעקב אומרים לעולם אסורין עד שיחזרו למקומן שוגגין בשוגג אין במזיד לא תנאי היא דתנאי פירות שיצאו חוץ לתחום בשוגג יאכלו במזיד לא יאכלו רבי

הדרן עלך בבב מערבין

מי ישהוציאוהו. על דעתו ועל דעת קונו. ואע"ג דליכא נמי כשפים שממשיק פמילא של מנלה גרלה דהוי כנלא רוח רעה וילך רעה אע"ג דמשמע ב'י ולו מלחמן (מו"ק ג' ח'). ויתן דפעמים שירא מתגבלי עליו ואינו יכול לכופו מ"מ ארס יכול לזוהר שלא יבא לעיר קי: הרשות. פי' רבנו חננאל עול מלכות עובדי כוכבים) כדאמר נמכת אמת (פ"ב מ"ג) הוה זקירין נשנות ורש"י פירש נושה: לצדדין קתני. אחר לדעת לא רעה למך קל ללדין קתני דסוף סוף אשהיורו ג"ל לעולס ללדין קתני (עוד) דימא ליה לפרס שקמיין דברי רב נתמן הראשונים: לא הפסידו את מקומן. אע"ג דהנא מחון לתחום אכור למי שנתלה לו הני מילי התם דאיתיה חוץ לתחום אכל הכא דהשתא הם נמקומן שרי אפילו להאי דלפקא ולא דמי לנמכל כשנת גמולד לא יאכל דהתם הו אכסור דלורייתא: במזיד לא יאכלו. משמע לטוס ארס לא יאכלו

ואף על גב דהנא נשגיל ישראל זה מותם לישאל אחר כיון שנעשה אכסור על ידי ישראל התמירו: מקנל שהוציאוהו נכרים אין לו אלא ד' אמות יצא לדעת אין לו אלא ד' א"ה הא נמי תנינא החזירותו נכרים כאילו לא יצא החזירותו הוא דכאילו לא יצא אבל יצא לדעת לא יצא אלא רביעיה ונבשח אתה א"ה ר' אבהו דתימא לצדדין קתני מי שהוציאוהו נכרים חזרו לדעת אין לו אלא ד' אמות אבל יצא לדעת אכל רעה מרובה הוצרך לנקבו מהו אמר להם גיול סבור הבריות שדחה את לא תעשה שבתורה אמרי נהרדי ע"י פיקח הוא עייל לתחומא וכיון דעל אל"ר פפא פירות שיצאו חוץ לתחום חזרו הפסידו את מקומן מ"ט אנוסין נינהו איתיביה רב יוסף בר שמעיה לרב פפא ר' נחמיה ור' אליעזר בן יעקב אומרים לעולם אסורין עד שיחזרו למקומן שוגגין בשוגג אין במזיד לא תנאי היא דתנאי פירות שיצאו חוץ לתחום בשוגג יאכלו במזיד לא יאכלו רבי

מתרין לאכליה נמקוס שחזרו: אנוסין פיו. על ידי המזיזין: אסורין. לוח אמתן מארבע אמותיהו ולא לאוכלן אפי' חזרו אלא אם כן חזרו שוגגין אכל מוזל לא: הכי גרסקין פנאי היא דפניא פירות שילאו חוץ לתחום בשוגג יאכלו ולא גרסקין הכא וחזרו: בשוגג יאכלו. נמקוס שהן שם אס' יש ארס שעירב לאתו ג' או שחי בני עיר אחרת סמוכס להן: רבי

מתרין לאכליה נמקוס שחזרו: אנוסין פיו. על ידי המזיזין: אסורין. לוח אמתן מארבע אמותיהו ולא לאוכלן אפי' חזרו אלא אם כן חזרו שוגגין אכל מוזל לא: הכי גרסקין פנאי היא דפניא פירות שילאו חוץ לתחום בשוגג יאכלו ולא גרסקין הכא וחזרו: בשוגג יאכלו. נמקוס שהן שם אס' יש ארס שעירב לאתו ג' או שחי בני עיר אחרת סמוכס להן: רבי

מתרין לאכליה נמקוס שחזרו: אנוסין פיו. על ידי המזיזין: אסורין. לוח אמתן מארבע אמותיהו ולא לאוכלן אפי' חזרו אלא אם כן חזרו שוגגין אכל מוזל לא: הכי גרסקין פנאי היא דפניא פירות שילאו חוץ לתחום בשוגג יאכלו ולא גרסקין הכא וחזרו: בשוגג יאכלו. נמקוס שהן שם אס' יש ארס שעירב לאתו ג' או שחי בני עיר אחרת סמוכס להן: רבי